

GO utazás

4

FOTO-ÉS VIDEÓRÓVATTAL

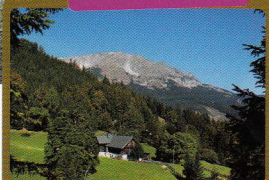
2014. ÁPRILIS
MÁJUS

345
forint

Castle Combe a mesekönyvfalu

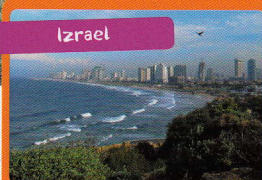
Ausztria

Egy természetpark
újjaéled

34
oldal

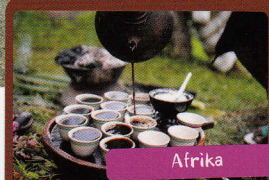
Izrael

Éjjel-nappal
Tel-Aviv

43
oldal

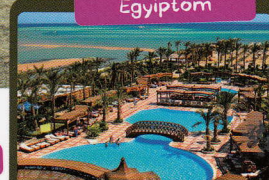
Afrika

Klisévadász
Etiópiában

46
oldal

Egyiptom

Luxuskényelem
Hurghadában

49
oldal

Castle Combe, a mesekönyvfalu

Hasznos volt angol ismerőseim reakciója, amikor megtudták, hogy fotózom, és hogy imádom (és a családom is imádja) Angliát. A mesék, mondák és rejtélyek világa – mondtam nekik. Erre azt felelték, hogy akkor látnom kell Castle Combe-ot.

Afalu Wiltshire megyében található, légvonalban mintegy 27 kilométerre a délnyugati kikötővárostól, Bris-

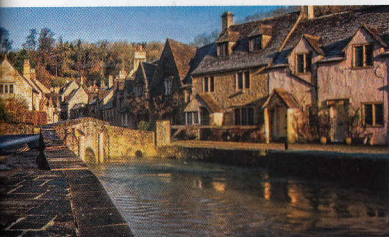
tóltól. A The Times Magazine „30 legjobb falu” listáján több alkalommal is a második helyen végzett. Mindössze 350-en lakják.

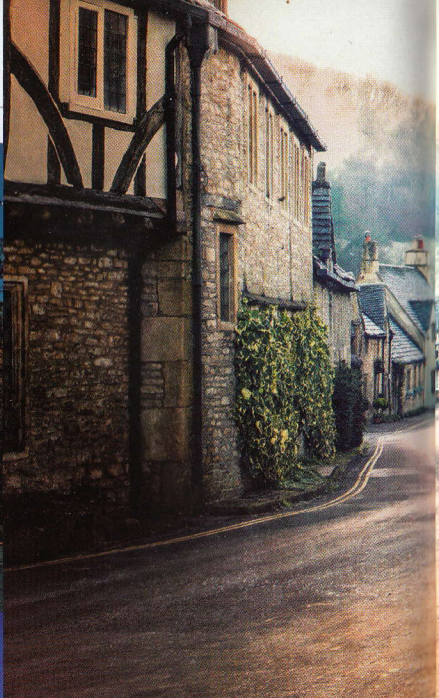
Kedvelt kulissza

Tudtam, hogy ha fotózni akarok, akkor korán kell érkeznünk. A családom is tisztában volt ezzel, hogy nincs mit tenni, majd a kocsiiban lehet aludni. December 29-én reggel hét órakor álltunk meg a falu határában a látoga-

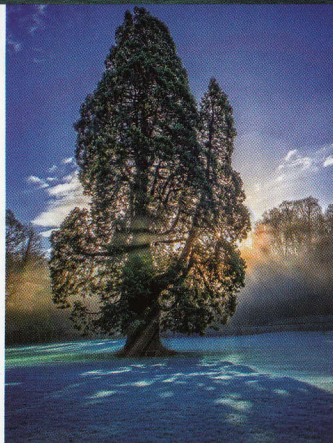
tóknak épített, akkor még teljesen üres parkolóban. Minusz két fokban sétáltunk, aránylag tiszta volt az égbolt, és ragyogott a felkelő nap. Ez Angliában azért nem mindennapi. Amikor az első keresztveződés után megláttam egy nádfedeles házat a ragyogó napsütésben, amire fák hosszú árnyéka vetődött, már

tudtam, hogy érdemes volt angol ismerőseimre hallgatni, korán kelni és hosszan meg-megállva meseszerű képeket készíteni állvánnyal.

Beértünk a falu központjába. Az öreg, hangulatos házsor mögötti domb párába burkolózott. Gyönyörű és – bár először jártunk ott – valahogy ismerős volt a környék. Később, amikor utána néztünk az interneten, rájöttünk, hogy jó pár film rendezőjét meghihlette. Itt forgatták 1967-ben a Doktor Dolittle című filmet, 2000-ben Agatha Christie Poirot-sorozatából Az Ackroyd-

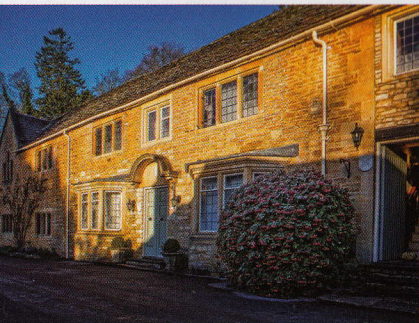
gyilkosság című epizódot, 2007-ben Robert De Niro és Michelle Pfeiffer főszereplésével a Csillagpor című filmet, majd 2010-ben Anthony Hopkins-szal a Farkasembert és legutóbb a 2011-es Hadak útján-t Steven Spielberg rendezésében.

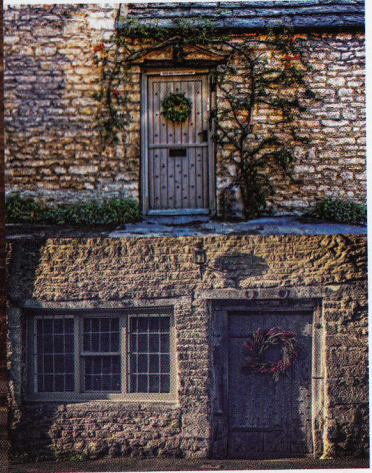
Fa a deres réten

Bár nagyon hívogató volt az út végén, a domb felett felszálló pára, másik utat választottunk. A sorházon tündöklő napfény

még arról is elvonta a figyelmünket, hogy mintha egy kapun mentünk volna át.

Nem a Manor House kastélyszálloda épülete volt, amit megláttam először. A hatalmas, magányos fa volt az a rét közepén, ami magára vonta minden figyelmemet. A fűszálakon csillogott a kora reggeli dér. Ha később értünk volna ide, akkor egyrészt már összejárkálták volna a fűvet, másrészt a Nap sugarai már megolvastották volna a fűszálakra fagyott párát. Azok a sugarak, amelyek most áttörték a fa örökzöld lombkoronáját. Nem messze robogó kis patak felszálló párája tette sejtelmessé az egész látványt. Emlékszem, remegett a kezem a sietségtől. Akartam ezt a képet, meg akartam örökíteni a pillanatot, hogy meg tudjam mutatni a világnak, miközben félttem, hogy elveszítem. Elrabolja egy fuvallat, ami

elfújja a patakból felszálló párát, a melegedő levegő, amely megolvasztja a fűszálakon a deret, vagy csak egy éppen arra sétáló szállodavendég teszi tönkre az idillt. Ekkor rámköszöntenek.

Mielőtt elkezdődött a nap

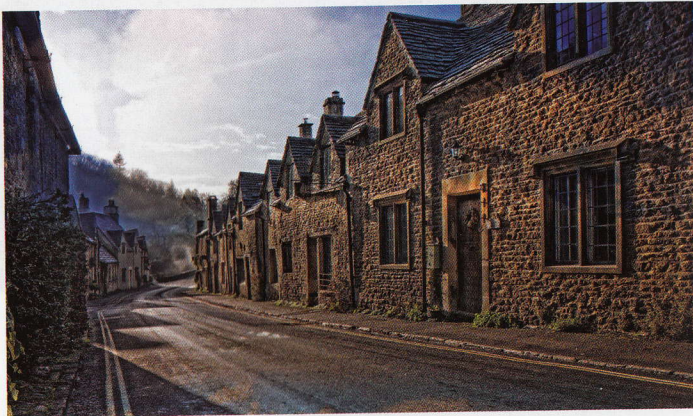
Összerezentem a hangra, beugrott hirtelen a kapu. Már költöttem is magamban a történetet,

hogy hogyan kerültem ide, mit csinálók, de csak az itthoni beidegződéseim dolgoztak bennem. Nem volt kérdőre vonás, csak rövid beszélgetés arról, hogy milyen gyönyörű itt minden ezen a reggelen. Aztán persze az áhított fotó is elkészült. Megnyugodva fordultam meg, és megláttam az épületet. A szavam is elállt. Ráadásul akárhány szög-

ből fotóztam, nem csak a kastély, de a rávetődő napsugarak és árnyékok is más-más képet mutattak. Az jutott eszembe, hogy vajon milyen lehet mindez naplementekor, de ahhoz maradni kellett volna, és az ötszillagos szobaárak nem igazán magyar turistáknak vannak kitalálva.

Visszatértünk a falu központjába, és elindultunk a még mindig párás domboldal felé. A kis cottage-ok (vidéki házak) bejáratát, ablakait apró díszek és körülölelő, futó virágcserejkék tették hangulatossá. Amikor elértük a hidat, még tudtam egy képet készíteni a Poirot által is imádott faluról, egy fotót a gőzölgő patak felszálló párájában tündöklő napsugarakról, amikor is hirtelen motorosok tűntek fel, majd két kocsi is elhúzott mellettünk.

Elkezdődött egy új nap a faluban, megérkeztek az első turisták.

Kép és szöveg: Juhász István
www.facebook.com/InPhoGallery